

Knud Hansen: Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er det mit Indtryk, at det, det ærede Medlem har tilstræbt, er at fremsætte en Del Paastande, som kan bruges i Agitationen, men hvad det ærede Medlem ikke ønsker, er et Realitetsarbejde med de foreliggende Lovforslag. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem bl. a. fremsatte den Paastand, at det vilde kunne skade Realkrediten, hvis man gennemførte Ekspropriation. Men Ekspropriation er jo ikke af ny Dato; ved Anlæg af de mange Jernbaner og Veje o. s. v. har man jo ofte maattet føre Banerne ind over en Mands Mark og saaledes ødelægge denne. (Latter). Jeg ved ikke, hvad de ærede Medlemmer ler af, for det er i hvert Tilfælde en Kendsgerning, at der er foretaget en Mængde saadanne Ekspropriationer, som naturligvis har forringet Værdien af de paa-gældende Ejendomme. Men det er da ogsaa min Erfaring, at ved saadanne Ekspropriationer har de, der har haft Pant i Ejendommen, faaet tillagt forholdsvis, hvad Ejendommen er forringet, ved Udbetaling af de Prioriteter, de har indestaaende i Ejendommen.

Jeg vil for øvrigt gerne have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu taler om Socialiseringen og om, at det skal være Staten, der skal eje al Jord, saa er det jo ikke noget nyt Spørgsmaal; hans egen Partifælle, afdøde Vilhelm Lassen, foreslog jo, at Staten og Kommunerne tilsammen skulde være Ejer af den Jord, der blev udstykket til Husmandsbrug, og at de, der skulde have den, skulde have den uden nogen Udbetaling, i Fæste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Olufson skal jeg sige, at det Element i det samfundsmæssige Udbytte, der hedder de offentlige Skatteindtægter, ligger aldeles efter Det landøkonomiske Driftsbureaus Resultater saaledes, som jeg her har angivet det. For saa vidt angaar det yderligere Element, som hedder Forbrugsspørgsmaalet, har jeg udtrykkelig fremhævet, at det Spørgsmaal kan betragtes som tvivlsomt, at der ikke foreligger et rationelt Grundlag, hvorpaa man kan drage Sammenligninger paa dette Omraade. Men lad saa være, at det ærede Medlem har Ret her, eller at der er noget, der taler i Retning af det Synspunkt, han her fremhævede, saa maa det ærede Medlem ikke glemme, at den mulige Difference her skal opveje Forrentningen af de

ca. 50 Mill. Kr. og de stadig øgede Millionbeløb om Aaret, som allerede er direkte Tab for Staten ved Oprettelse af Husmandsbrug. Jeg tror, ikke, at det samfundsmæssige Udbytte er i Stand dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Naar jeg i en kort Bemærkning skal svare alle de Talere, der har haft Ordet, maa jeg skynde mig.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson spurgte: Hvad mener Venstre med Ligestilling? skal jeg svare kort og godt, at vi mener, at der skal være Ligestilling i alle Henseender, ogsaa med Hensyn til Jordens Forrentning i Startøjeblikket.

Maa jeg med det samme sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), der oplæste, hvad jeg havde sagt i 1923, at det er rigtigt, at jeg i 1923—24 søgte og ogsaa opnaaede at faa gennemført den Lov, der stillede de to Principper praktisk talt ens med Hensyn til Byggelaan, Renter og Afdrag. Men der er stadig den Forskel tilbage, der er angivet i Lovgivningen af 1919, som jeg naturligvis respekterede, fordi jeg følte mig forpligtet til at gennemføre de Forsøg, der var foretaget den Gang. Der var ogsaa den Tilstand i 1923 i Inflationsperioden, at man kunde forvente, at den store Forskel mellem Prisen i Handel og Vandel og Ejendomsskyldvurderingen, der ligger fast i en 5-aarig Periode, kunde formindskes i den Tid, der kom. Men det er ikke blevet Tilfældet, ja, maaske er den formindsket noget, men der er stadig stor Forskel, som netop virker paa den uheldige Maade, at man lokker og frister unge Folk ved en øjeblikkelig Fordel til at gaa ind i et offentligt Fæste, som vedkommende senere fortryder, de er gaaet ind i.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Hansen mente, at jeg havde talt her, fordi jeg ønskede at sige noget, der kunde bruges i Agitationen, er det selvfølgelig en forfærdelig skammelig Adfærd; det kender Socialdemokraterne slet ikke til. Men i dette Tilfælde gør man mig i hvert Fald Uret, jeg har taget Ordet her, fordi jeg ønsker at sige min Mening om Forslag, som foreligger, og som paa en saa afgørende Maade udsletter Forskellen mellem hvad der er Ret og Uret.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Steen, at naar jeg vilde gaa med til Ekspropriation i Overensstemmelse med Grundloven, er det kun selvfølgeligt,